

Onderwerp:	Cochleair implantaat bij tinnitus
Samenvatting:	<p>Het plaatsen van een CI, bij mensen met (zeer) ernstige slechthorendheid of doofheid, voldoet aan de stand van de wetenschap en praktijk. Het CVZ heeft onderzocht of tinnitus (oorsuizen) een nieuwe indicatie is voor een CI. Drie groepen kwamen naar voren:</p> <p>Een groep waarbij alleen sprake is van tinnitus zonder dat er tevens sprake is van zeer ernstige tweezijdige perceptieve gehoorstoornissen of doofheid (1)</p> <p>Een groep waarbij sprake is van zeer ernstige tweezijdige perceptieve gehoorstoornissen of doofheid en waarbij tevens sprake is van tinnitus. Dit is de klassieke groep patiënten die in aanmerking komen voor een CI op basis van ernstige slechthorendheid of doofheid (2)</p> <p>Een groep met eenzijdige zeer ernstige perceptieve gehoorstoornissen of doofheid in combinatie met eenzijdige (ipsilaterale) tinnitus. (3)</p> <p>Voor geen van de groepen voldoet een CI als behandeling van tinnitus voldoet aan het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk.</p>
Soort uitspraak:	AaZ = adviesaanvraag Zvw
Datum:	30 augustus 2010
Uitgebracht aan:	SKGZ
Zorgvorm:	Geneeskundige zorg

Onderstaand de volledige uitspraak.

Onderwerp geschil

Verzoeker is aan één kant (links) geheel doof en kampt met tinnitus. Hij draagt een hoor-toestel, maar wenst een cochleair implantaat als behandeling van tinnitus. Verweerder weigert verstrekking van een cochleair implantaat, aangezien dit als behandeling van tinnitus niet conform de stand van de wetenschap en praktijk is.

Toepasselijke polisbepalingen

Voor de beoordeling van dit geschil zijn de navolgende bepalingen uit de tussen partijen afgesloten zorgverzekering van belang.

- Artikel 2 uit de lijst van aanspraken omschrijft het recht op medisch-specialistische zorg als zorg zoals medisch-specialisten die plegen te bieden.
- Artikel 7 van de zorgverzekering bepaalt dat de inhoud en omvang van de zorg mede wordt bepaald door de stand van de wetenschap en praktijk.

Deze bepalingen komen overeen met hetgeen hierover is bepaald bij en krachtens de Zorgverzekeringswet.

Stand wetenschap en praktijk

Het plaatsen van een cochleair implantaat als behandeling van tinnitus kan slechts worden aangemerkt als een te verzekeren prestatie indien het voldoet aan het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk.

Werkwijze College

Het College volgt, ter bepaling van wat tot de stand van de wetenschap en praktijk gerekend dient te worden, de principes van evidence based medicine (EBM). De methode van EBM integreert de medische praktijk en wetenschappelijke inzichten. De methode houdt rekening met internationale literatuur, wetenschappelijke onderzoeken en gepubliceerde expert-opinies.

Evidence based wil niet zeggen dat voor alle geneeskundige interventies sprake moet zijn van harde bewijzen of harde eindpunten, maar wel dat de beschikbare evidence systematisch is geselecteerd en op gestructureerde wijze is gewogen en gebruikt. Bij de beoordeling worden ook zachte eindpunten, zoals bijvoorbeeld kwaliteit van leven en patiënt-tevredenheid betrokken. Kern van de methode is dat aan de medisch-wetenschappelijke informatie die is geselecteerd een niveau van bewijskracht wordt toegekend (het toekennen van "levels of evidence") waardoor een hiërarchie in evidence ontstaat. Kardinaal uitgangspunt bij EBM is verder dat sterke evidence in principe zwakkere evidence verdringt.

Uiteindelijk neemt het College een standpunt in over de vraag of de interventie al dan niet voldoet aan het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk. Hierbij geldt als uitgangspunt dat er voor een positieve beoordeling medisch-wetenschappelijke gegevens voorhanden zijn met een zo hoog mogelijke bewijskracht.

Het College kan van dit vereiste afwijken, maar motiveert in dat geval waarom genoeg wordt genomen met bewijs van een lager niveau. Alleen als de te beoordelen interventie gelijkwaardig is aan, of een meerwaarde heeft ten opzichte van de standaardbehandeling of gebruikelijke behandeling, concludeert het College dat er sprake is van zorg conform het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk.

Voor een uitvoerige beschrijving van de wijze waarop het College beoordeelt of een interventie voldoet aan het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk, verwijst het College naar zijn rapport *Beoordeling stand van de wetenschap en praktijk*. (CVZ 2007, 254).

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het College dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd. De medisch adviseur heeft onderzoek gedaan naar de stand van de wetenschap en praktijk van een cochleair implantaat bij tinnitus. Het volledige rapport is bijgevoegd. Onderstaand treft u een korte samenvatting en de conclusies aan.

Uitkomstmaten onderzoek

Uitkomstmaten voor het onderzoek naar de stand van de wetenschap en praktijk waren de afname of het verdwijnen van tinnitusklachten na het implanteren van een cochleair implantaat.

Conclusie onderzoek

Drie groepen patiënten zijn onderscheiden:

- (i) Bij deze groep is alleen sprake van tinnitus zonder dat er tevens sprake is van zeer ernstige tweezijdige perceptieve gehoorstoornissen of doofheid. Er zijn geen wetenschappelijke publicaties gevonden waarbij een cochleair implantaat geïndiceerd wordt voor de behandeling van tinnitus *zonder* dat tevens sprake is van zeer ernstige perceptieve gehoorstoornissen of doofheid.
- (ii) Bij deze groep is sprake van zeer ernstige tweezijdige perceptieve gehoorstoornissen of doofheid waarbij tevens sprake is van tinnitus. Dit is de klassieke groep patiënten die in aanmerking komt voor een cochleair implantaat op basis van ernstige slechthorendheid of doofheid.

- (iii) Er is onvoldoende wetenschappelijk evidence gevonden op grond waarvan pre-operatief voorspelbaar is wie wel en wie geen afname ervaart van tinnitus na activatie van het cochleair implantaat. De indicatie voor behandeling met een CI is primair gericht op het opheffen van de ernstige slechthorendheid of doofheid. Hieruit kan niet geconcludeerd worden dat een CI daarmee ook een indicatie is voor de behandeling van tinnitus.
- (iv) Bij deze groep is sprake van eenzijdige zeer ernstige perceptieve gehoorstoornissen of doofheid in combinatie met eenzijdige tinnitus. Er is onvoldoende wetenschappelijk evidence gevonden dat therapieresistente tinnitus bij deze groep een indicatie oplevert voor een cochleair implantaat.

Voor geen van de groepen patiënten geldt dat het plaatsen van een cochleair implantaat behoort tot de stand van de wetenschap en praktijk.

Juridische beoordeling

Het College heeft kennisgenomen van de stukken. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering, is het College dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het gevraagde.

Verzoeker is eenzijdig doof en kampt met tinnitus. Hij behoort tot patiëntengroep (iii) Voor deze groep geldt, net als voor patiëntengroepen (i) en (ii) dat de behandeling van tinnitus door middel van het plaatsen van een cochleair implantaat niet voldoet aan het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk.

Een behandeling die niet kan worden aangemerkt als conform de stand van de wetenschap en praktijk, is geen verzekerde prestatie en kan niet ten laste van de zogenaamde basisverzekering worden gebracht.

Advies van het College

Het College adviseert u het gevraagde af te wijzen aangezien het geen verzekerde prestatie is.